

Nationaal-Socialistische Vrouw

Verschijnt om de 14 dagen. Uitgave: NENASU, Rotterdam

Opstelster: A. W. te Lij, Zeestr. 76, Den Haag, Tel. 182440

Administratie-adres: Postbus 832, Rotterdam, Tel. 72916

Abonnementsprijs: f 0.79 per half jaar: f 1.58 per jaar; bij vooruitbetaling op giro 207915 ten name van Volk en Vaderland, Rotterdam (met vermelding „Vrouwenblad“). Voor zoover de voorraad strekt kunnen losse nummers worden aangevraagd bij de Nenasu, Postbus 832, Rotterdam, Telefoon 72916. — Prijs 10 cent met inbegrip van porti. — Advertenties 50 cent per regel — Korting bij contract.

Daar waar de ouderen faalden....

IN het „Weekblad van de Nederlandsche Hervormde Kerk“ van 30 Augustus j.l. schrijft mej. A. E. Eykman, inspectrice bij de kinderpolitie te Rotterdam, een artikel getiteld „Gezin en Sociale Nood“. Schrijfster klaagt hierin over den grooten moreelen nood, die er thans, nog veel meer dan vroeger, heerscht onder de jeugd en wijt dezen aan den oorlog.

Zij wijst op de mistoestanden, die er in zoovele gezinnen heerschen, waar de moeder er „'s avonds op uit gaat en gemakkelijk gezelschap vindt om de avonden op een vroolijke manier door te brengen“. Deze en andere misstanden als gevolg, dat de vader in de werkverschaffing is of in het buitenland werkt en van de distributiebeslommeringen.

„Dergelijke symptomen die vroeger sporadisch voorkwamen, zijn nu aan de orde van den dag“, zegt schrijfster en schildert haar droeve ervaringen, welke zij opdoet in haar practijk bij de kinderpolitie.

Kort en goed: de oorlog draagt schuld volgens mej. Eykman.

Wij gaan echter iets verder dan deze oorlog. Zeker, de omstandigheden in de meeste gezinnen, ja in elk gezin, zijn natuurlijk door den oorlog moeilijker geworden, daar wij ons allerlei beperkingen moeten opleggen. Maar of deze oorlog nu direct schuld draagt?

Wij betwijfelen het ten stelligste, want wij keeren nog eens terug op den weg dien een groot deel van ons volk sedert tal van jaren heeft moeten strompelen: den weg der werkloosheid, der volksondermijning, der valsche voorspiegelingen door volksvreemde en volksvernietigende elementen.

Kent schrijfster dan niet de gezinsnooden van vóór den oorlog in ons vaderland? Wij mogen toch aannemen van wel, want het is ons toevallig bekend, dat mej. Eykman reeds jarenlange practijk in haar mooien arbeid heeft.

Moeten wij dan nog eens herinneren aan de verwaarloozing onzer jeugd — en in de gezinnen, en op de scholen, en... in de kerk — gedurende zoo tal van jaren reeds?

Moeten wij nog eens den vinger op de wondeplek van ons volkslichaam leggen, die door democratisch wanbeheer is ontstaan: de werkloosheid?

Moeten wij nog eens herinneren aan de verdeeldheid, die er gezaaid is niet alleen tusschen de volwassen volksgenooten maar óók, o jammer, tusschen onze kinderen? Een verdeeldheid die er in is gebracht door schotten optrekkende partijen, daarbij alweer braaf geholpen door een verpolitiekte geestelijkheid?

Moeten wij wijzen op den verslappenden geest, die door een volksvreemde „cultuur“ in onze jongeren is gebracht? Onze jongeren, voor wie jazz, dansclub, bioscoop het eenige levensdoel beteekende?

En nu deze geestelijk en lichamelijk verzwakte jeugd niet tegen de moeilijkheden van een oorlog op kan, moet dan de oorzaak in den oorlog zelve worden gezocht?

Waarom verwordt de Duitsche jeugd, die toch nog moeilijker jaren dan de Nederlandsche moest doormaken, niet? En dat waar tenslotte het Duitsche volk zijn vaders en

zonen aan de fronten heeft staan!

Omdat deze jeugd gebonden werd in één jeugdorganisatie, waar orde, tucht en discipline heerschen. Waar haar eerbied voor den arbeid, liefde tot volk en vaderland wordt bijgebracht. En het is deze jeugd die nu in dezen moeilijken tijd de ouderen zelfs tot steun is!

Neen, de wantoestanden waarin onze jeugd verkeert zijn wezenlijk de uitloopers van een veel vroegeren tijd dan 1940; alleen nu biedt de gelegenheid grootere mogelijkheden voor jonge mannen en jonge meisjes om hun duistere lusten bot te vieren. temeer waar deze jongeren van nauwelijks zeventien en achttien jaren in het eigen gezin worden opgehitst tot het begaan van wandaden, ja tot moord op eigen volksgenooten. Ouders, die hun kinderen gelegenheid geven te luisteren naar de tot moord aansporende kliek die achter de microfoon van den Oranjezender ophitst en aldus gelegenheid vindt het ondermijnende werk, dat hij vóór 10 Mei 1940 te midden van ons volk verrichtte, voort te zetten.

„De oudere generatie heeft bij de jeugd veel goed te maken“, zegt schrijfster. Ja, en onder die oudere generatie bevinden zich o.a. de onderwijzers, die de hun toevertrouwde leerlingen ophitsen tegen al wat nationaal-socialistisch is en zelfs aansporen — weliswaar onder geraffineerde zinspelingen, die de scherp toegespitste oortjes echter o zoo goed opvangen — tot sabotagedaden. En alweer grijpen wij terug, want deze menschen, die zich tenslotte laten gebruiken door een zich bijtijds uit de voeten gemaakt hebbende kliek, zijn een willoos werktuig van deze zelfde kliek.

En verder zegt schrijfster zeer terecht: „Het is door het gebrek aan geloof bij de ouderen, dat de jeugd zich van de kerk afkeert.“

Wij houden er van de dingen bij den naam te noemen. Het is de schuld van de verpolitiekte pastoors en dominees, die er meer heil in zien de geloovigen — ook nú nog dag-in dag-uit! — te vergiftigen en hen op te hitsen tegen het volksvernieuwende nationaal-socialisme, die in stede van het Evangelie der liefde dat van den haat tegen het eigen volk prediken!

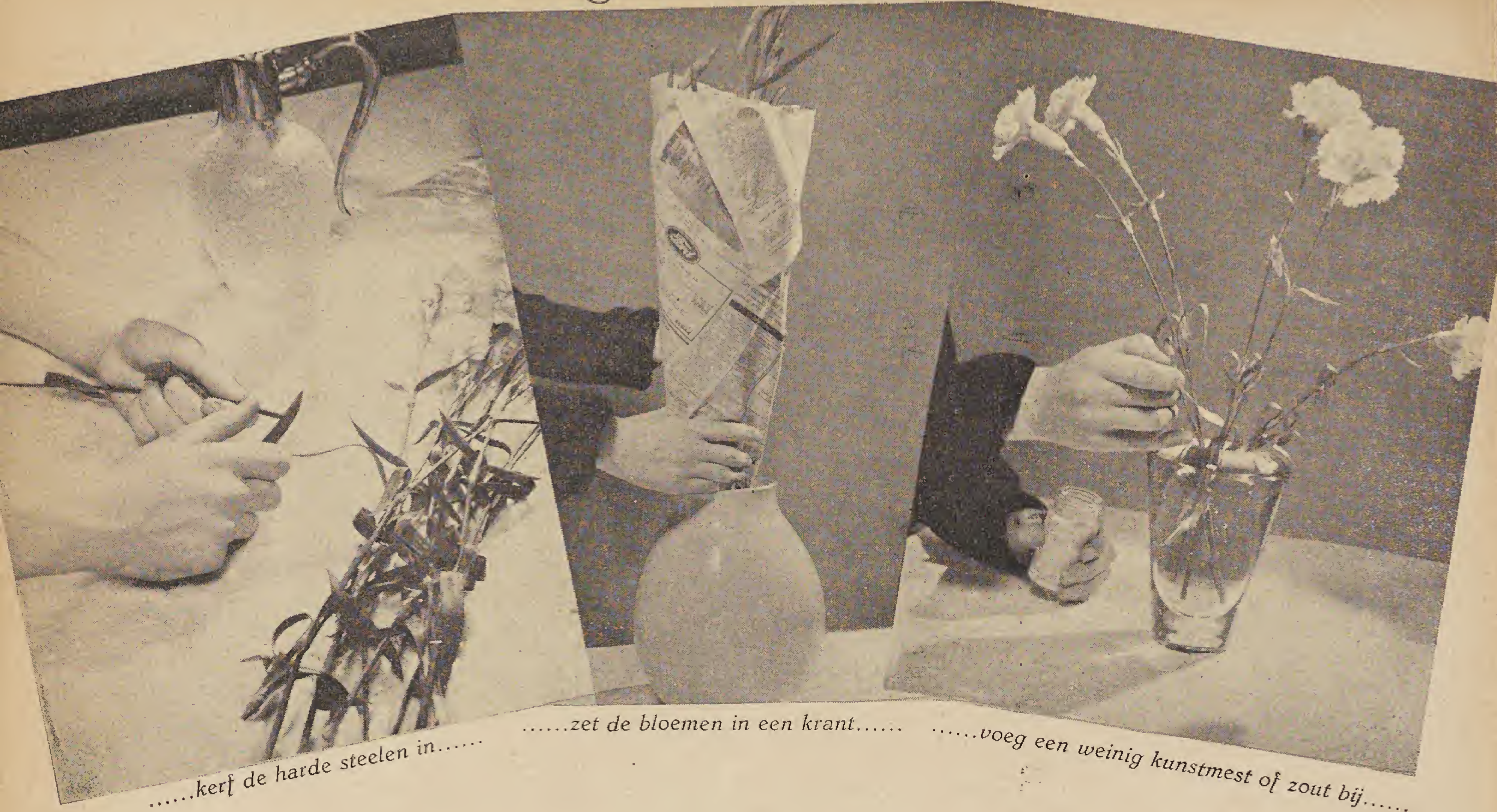
Zij hebben daardoor geen tijd meer voor de kinderkens! Die worden aan hun lot overgelaten en een kinderhand is te zwak en te klein om het lot in eigen handen te nemen en de leiding van ervaren ouderen te ontberen.

Het is een sterk volk dat de weelde kan dragen; het is ook een sterk volk dat den oorlog kan dragen. En in den grond zijn wij een sterk volk, alleen de voorwaarden tot dit sterk zijn, zijn ons al zoo lange jaren onthouden.

Wij, nationaal-socialisten, weten waarvoor wij strijden, waarom er oorlog is: voor onze jeugd, voor een nieuw Europa, dus ook voor de hernieuwing van ons volksbestaan.

Wij vangen onze jeugd op. Wij hebben onzen Nationalen Jeugdstorm die tot devies heeft: „In Godsvertrouwen alles voor het Vaderland“; die den kinderen datgene bijbrengt, wat zij thuis zoo vaak niet leeren: Godsvertrouwen, liefde tot volk en vaderland, eerbied voor den arbeid, orde, tucht, discipline en kameraadschap.

In iedere woning hooren bloemen. Het behoeven in het geheel geen dure exotische bloemen te zijn. Integendeel, het meest nederige bloemetje geeft zoo iets huiselijks, iets vriendelijks aan een vertrek.

Als ge bloemen hebt gekocht, verzorgt ze dan ook goed om er zo lang mogelijk van te genieten.

Hier eenige nuttige wenken:

Zet de bloemen des avonds, stevig in een krant gerold, in het water. Ze blijven daardoor mooi rechtop staan en laten de kopjes niet hangen.

Snijd bij pas gekochte bloemen vóórdát ge ze in de vaas zet steeds een stukje van de steelen af; doe dit vervolgens iederen dag opnieuw.

Kerf bij harde steelen, welke moeilijk water opnemen, de steel even kruislings in.

Met een weinig kunstmest in het water — of een beetje zout — houdt U de bloemen langer mooi.

Laat het water geruimen tijd doorstroomen alvorens U de vaas vult.

Zuinigheid en Vlijt

De wensch van iedere huisvrouw:
VRIJE TIJD!

Vrije tijd! Is dat niet een wensch van iedere huisvrouw? Het huishoudelijk werk kan nu eenmaal niet in „kantooruren” afgepast worden. Een huisvrouw is den heelen dag in touw, maar toch kan zij als ze wil wel een paar vrije uren veroveren. Dat is een kwestie van systematisch werken en werk indeelen, maar bovenal van op de klok werken.

Daarnaast is het ook een kwestie van niet te veel werken. De stofzuiger heeft heel wat vereenvoudiging in de huishouding gebracht. Het is niet meer noodig dat de kamers uitgehaald worden, maar het is ook overbodig de kamer iederen dag te stofzuigen, vooral

nu, waar wij zuinigheid met electriciteit moeten betrachten. Bij een doelmatige inrichting, zal men de huiskamer om den anderen dag kunnen zuigen, terwijl men bij kleine gezinnen kan volstaan met tweemaal zuigen in de week.

Zoo is het ook overbodig iedere week het houtwerk te zeemen. Het huis zal werkelijk geen vuilen indruk maken als men al het houtwerk viermaal in het jaar onder handen neemt. Hoewel het natuurlijk wel zaak zal zijn, zoo nu en dan eens deurknoppen, plinten en andere besmettelijke plekken met een vochtigen doek te behandelen.

Het zeemen der ramen hangt af van de plaats van het huis. Staat dit in een stoffige omgeving, bijv. in de buurt van het spoor, dan zal het lappen van de vensters iedere week noodzakelijk zijn. Gewoon-

lijk kan men echter volstaan met éénmaal in de veertien dagen.

Over het algemeen wordt er veel te veel gewreven. Niet alleen dat dit massa tijd en arbeidskracht kost, maar de vloerbedekking is er lang niet altijd mee gebaat en het houtwerk zeker niet, terwijl ook de veiligheid in huis door gladde vloeren bedenkelijk in gevaar wordt gebracht.

Meubels behoeven slechts tweemaal per jaar een goede wrijfbeurt te ondergaan. Voor de vloerbedekking is geen limiet op te geven, daar de eene soort veel meer was noodig heeft dan de andere.

Werkt niet té veel en werk op de klok, dan zult ge het vrije uurtje kunnen vinden en..... wat meer werk voor de N.S.V.O. kunnen doen in het belang van alle Nederlandsche huisvrouwen!

GEEN DRAADJE WOL WEGGOOIEN!

Het is wel bekend, dat men uitgetrokken wol weer glad kan maken door ze op een plankje te winden en flink nat te maken of te stoomen. Heeft men de oude wol echter zoo opgebroid, dan kan men het tricot weefsel glad en gelijkmatig maken door het tusschen twee vochtige handdoeken te leggen en dan goed te kloppen, bijv. met 'n mattenklopper. De wol wordt dan weer veerkrachtig, gaat zwellen en trekt egaal.

Bij voorkeur laat men het gebreide stuk een nacht tusschen de vochtige doeken liggen en droogt het den volgenden dag buiten in den wind. Het persen met een warmen bout is hiervoor niet aan te raden, daar de wol hierdoor haar veerkracht niet terug krijgt.

WIJ GAAN VADERS DASSEN OPKNAPPEN

Zijn de heerendassen aan een grondige opknapbeurt toe, torn ze dan aan de achterzijde los tot het gestikte gedeelte aan den hals. Laat de dassen een kwartiertje in lauw water weken en wasch ze voorzichtig in een aftreksel van klimopbladeren of houtzeep. Lichte dassen worden in een lauw sop van huishoudzeep gewasschen.

De dassen mogen niet gewreven worden; men slaat ze door het sop heen en weer onder af en toe uitknippen. Na het spoelen rolt men ze in een badhanddoek en knijpt ze flink uit.

Het verdient wel aanbeveling de dassen met één blaadje gelatine te stijven. Ze worden dan iets steviger zonder hun soepelheid te verliezen. Na het stijven wrijft men de das af met een doekje en strijkt ze op den verkeerden kant op. Vervolgens legt men de das in model en naait den achterkant met een enkele steek weer dicht. Er mogen geen vouwen in de das gestreken worden en men moet er voor zorgen, dat het dicht gestikte gedeelte niet te veel geplet wordt.

Wil men niet tot wasschen overgaan, dan kan men probeeren de vlekken met wat lauw water te verwijderen en de das daarna op te strijken. Om doordrukken van het strijkijzer te voorkomen, kan men een krant in de das steken. Men vouwt hiertoe de krant eenige malen dubbel en ongeveer in hetzelfde model als de das. Men strijkt haar alleen aan de achterzijde op.

Boekbespreking

„Hilversum riep de Reiger”, door A. D. Hildebrand en A. Viruly. Uitgave N.V. De Arbeiderspers, Amsterdam.

Een aardig en prettig geschreven jongensboek, dat gezellig is om te lezen, zoowel voor oud als voor jong. Werkelijkheid en fantasie op volstrekt niet storende wijze zijn dooréén gevlochten.

Het feit dat de „Reiger” werkelijk naar Afrika is gevlogen, een gebeurtenis waarop elke Nederlander trotsch mag zijn, en dat twee bekende volksgeenooten, de één als piloot der K.L.M. in de lucht, de ander als radio-specialist op den grond, hun belangwekkende (en koddige) ervaringen beurtelings in een hoofdstuk neerschrijven, geeft aan dit boek een bijzonder tintje. Het vertelt ons iets over vreemde landen en is daardoor ook leerzaam. Ook „het vak” wordt op overzichtelijke wijze besproken en zal zeer zeker veel belangstelling ondervinden bij onze jeugd.

Het boek is op aardige wijze geïllustreerd door Uschi.

G. E. M.—v. d. V.

„Langs de wegen van Gewond Vlaanderen”, een oorlogsdocument van Frans Primo. Uitgave: Roskam, Amsterdam.

Op treffende wijze verhaalt ons Frans Primo den lijdensweg van Vlaanderen.

De schrijver bezocht, kort na den wapenstilstand, zijn geboortegrond. Hetgeen hij hoorde in gesprekken met menschen van allerlei aard, teekende hij op.

Het boek werd daardoor niet tot een langdradig, nuchter en ontzield document, maar doet ons mééleven met de lotgevallen van onze stamverwanten.

Het werk is zeer geschikt om eruit voor te lezen op N.S.V.O.-bijeenkomsten en wij kunnen het van harte aanbevelen om ook door de vrouwen gelezen te worden.

„Spel op den Achtergrond”, door Jef Popelier. Uitgave: H. P. Leopold, Den Haag.

Dit is het tweede boek van den jongen schrijver Jef Popelier, die ook hierin — evenals in zijn vorig boek „In twaalf uur” — het toeval een groote rol laat spelen.

„Het boek speelt zich af even vóór en tijdens de oorlogsdagen in Nederland en is een samenloop van omstandigheden, waarin een militair document een fel omstreden knooppunt is.

Schrijver heeft er slag van zijn verschillende geesteskinderen, die de verscheidene lagen onzer samenleving vertegenwoordigen, op treffende, ja haast cynische wijze uit te beelden.

Pessimisme en optimisme wegen tegen elkaar op en maken dat het boek in een gestolen uurtje een welkome ontspanning biedt, maar toch ook wel dingen inhoudt, waarover na te denken valt..

te L.

Foto's Becker & Maass

Voor de koelere dagen. — Links: een aardig wandeltoiletje van wollen stof met als eenige garneering een smal lederen ceintuurtje en biesjes op de blouse. Rechts: eenvoudig en praktisch, toch van zekere charme is dit geheel. Peau de Suède donkerbruin jasje op lichtbruinen rok. Hoed en handschoenen eveneens donkerbruin.

WAT hadden ze een plezier, de vrouwen van de N.S.V.O. uit district 24, die op 25 Aug. j.l. een dag met elkander na een tijd van hard werken uitgingen onder leiding van kam.ske Van de Water, de districtsleidster.

In samenwerking met „Vreugde en Arbeid”, die de organisatie op zich genomen had, werd er een tocht gemaakt naar de Kager- en Brasemermeren.

Een 260-tal vrouwen verzamelde zich des morgens vroeg op de Turfmarkt te Den Haag, van waaruit het per extra trams naar Leiden ging.

Velen moesten worden teleurgesteld, daar er geen ruimte genoeg was, doch deze kregen de week daarop de gelegenheid denzelfden tocht te maken, waarvan dan ook een dankbaar gebruik is gemaakt.

De stemming was er direct in. Wij vragen ons af, of den conducteurs niet nu nog de daverende strijdliederen in de ooren klinken!

In Leiden werden wij ontvangen door een stelletje „aan-den-kant-kijkers” met min of meer zure gezichten.

— D'r is zeker wat te doen?” vroeg iemand — zeer overbodig overigens.

— En óf er wat te doen is . . . !

Nagekeken door een stomme menigte en door de lachende affiche van de Lido-bioscoop stoomde het vroolijk wuivende stelletje de Oude Vest op.

Heel langzaam ging het toen den Ouden Rijn op.

Er was heel wat te zien op den wal, want — nietwaar — stonden daar niet de „wallekijkers”?

Het was juist waschdag. Vroolijk wapperden de hemden aan de lijnen ons overal tegen, als wilden ze zeggen: als onze eigenaars jullie niet willen toewuiven, wij doen het wèl, want we hebben niks tegen jullie! We gunnen jullie anders hardwerkende huismoeders wel eens een dag jolijt.

Steeds en steeds weer, onvermoeid klonken de frische liederen uit 260 keelen over het water en weerkaatsten tegen de huisjes aan den kant, ja drongen door de vensters tot moeder de vrouw, den schoenmaker, den timmerman door, die fluks naar buiten kwamen lopen om te zien wat er te zien viel: een schip vol lachende en wuivende vrouwen.

De reactie was verbijsterend, zoo niet vermakelijk (onze vrouwen zijn wel wat gewend op dat gebied!).

Daar staat de zwoegende arbeider, verblind nog als hij is, niet begrijpend waarvóór wij, nationaal-socialisten strijden . . . voor hèm, voor de erkenning van zijn arbeid. Nu nog balt hij de vuist . . . straks . . .

En daar staat een troepje jongelieden, opgehitst dom . . . ze joelen, ze hoonen. De stakkerds. Als antwoord een opgewekte lach en een krachtig Hou-Zee. Ze druipen maar af. Toch niks te beginnen met die „faksisten-vrouwen”.

En daar weer een vrouw, die haar wasch doet. Het

260 HAAGSCHE N.S.V.O.

1. De Districtsleidster. — 2. Wij stonden daar niet de „wallekijkers”. — 3. De taartjes zonder bon vinden gre. — 4. De taartjes zonder bon vinden gre. Dat smaakt na zoo'n tocht. —

Een „Productieslag” in het Noorden

De kring Zevenwolden van de N.S.V.O. heeft een „productie-slag” gehad.

Kam.ske Koer-Schols bezocht de plaatsen waar al een groep van de N.S.V.O. opgericht was en hield voor de kameraadskes en genoodigden een lezing.

Op 9 September was de productie-

slag in Heerenveen waar vele kameraadskes en ook functionarissen der P.O. met groote aandacht de leerzame lezing volgden. Het was een mooie avond voor de N.S.V.O. die zeker vrucht zal dragen.

Op 10 September was Drachten aan de beurt. Ook hier een welgeslaagde avond en wel te meer omdat er direct winst geboekt werd. Verscheidene nieuwe leden konden worden ingeschreven. Welkom in onze gelederen kameraadskes!

Donderdag 11 September des middags naar Oosterwolde; ook hier heerschte een prettige en blijmoedige

geest onder de kameraadskes, trouwens hoe kàn het ook anders, de nationaal-socialistische vrouw is blijmoedig en opgeruimd ook hier in Oosterwolde, waar het onzen kameraadskes heusch niet gemakkelijk wordt gemaakt! Ook hier oogste spreekster met haar duidelijke uiteenzetting over doel en streven der N.S.V.O. veel bijval en . . . nieuwe leden.

Tenslotte de avond in Gorredijk, die ook zeer geslaagd mag heeten.

Zulk een „productie-slag” doet het! Dát heeft het „Noorden” wel bewezen.

ERS NAAR „DE MEREN”

(midden) heeft plezier. — 3 en 5. Een
acht en de kapitein kijkt toe. —
6. Het schip der N.S.V.O. houdt zee. — 7.
werden de „wallekijkers” begroet.

(Foto's: Fotodienst N.S.B.)

valt ons, stedelingen op, hoe alles de wasch buiten doet en ze spoelt in de rivier. Ze ziet ons. Wij wuiven haar hartelijk toe, als willen we haar zeggen: ja, moeder, voor jou komt ook eens een mooie dag. En als antwoord van deze arme vrouw, want arm is zij in haar blinden en dommen haat tegen de vrouwen van het eigen volk, als antwoord draait zij ons demonstratief den rug toe . . . bukt . . .

En weer verderop, nee maar — een meelijdend „aaach . . . nee, maaaaarrr, hoe is het móóógelijk!” komt uit onzen mond.

Daar staan drie aardige kindertjes aan den kant ons toe te wuiven. Ze hebben plezier, ze lachen en glunderen ons toe. Kijk eens, al die tantes die naar ons wuiven; die vinden ons vast brave kindertjes.

Tot moeder ineens de huisdeur komt uitvliegen. Heftig pakt ze de kinderkes bij de armpjes en trekt ze naar binnen. . . . met een smak vliegt de deur dicht. Maar wij denken: ook dié deur zal weer opengaan!

En dan . . . nee maar. Een arbeider, schop in de hand, groet ons. Met uitgestreken arm en uitgestrekte hand . . . achter hem staat zijn arbeidskameraad, ook hij groet. Met gebalde vuist. En weer denken wij: ook deze vuist zal zich eens strekken, weldra.

Achter de ruiten van een klein vriendelijk huisje, achter de opzijgeschoven kraakheldere gordijntjes glundert opa met z'n kleinzoontje. Hij tilt het kind hoog op, wuift ons toe. Zie je, denken wij, aan dezen ouden man kunnen heel wat jongeren een voorbeeld nemen.

Daar staat een stoere boer, zijn hand op den kop van z'n trouwen makker, het paard, dat vertrouwelijk naast hem staat. Hij groet ons. De boer ontwaakt....!

En zooveel is er te zien langs den kant, dat we verwonderd kijken als we de prachtige groote meren opstroomen. Vlugger gaat het nu. Het is „echt” zeilweertje. Er waren dan ook heel wat zeilers op de Kaag. Dat wil zeggen: echte zeilers, die het water opgaan om te zeilen in wind en weer en niet om een beetje liggen te dobberen in het zonnetje.

Hoe mooi is ons land toch. Wat een grootschheid gaat er uit van onze mooie meren, die nu gedreven werden door den wind en een geheimzinnige grauwe kleur hebben, die toch zoo prachtig is. Zwaar hangen de wolken boven de grazige landen in de verte. Het is . . . Néderlandsch. Typisch Néderlandsch. Zooiets vind je nergens ter wereld.

In de uitspanning „De Brasem” werd er halt gehouden om een eenpansmaaltijd te gebruiken. Na twee uren werd de tocht voortgezet, langs Aalsmeer terug naar Leiden.

Ook toen er in Leiden aan wal gestapt werd, was de stemming nog als in het begin. Dat is nu juist het bijzondere aan die N.S.V.O.-sters; ze blijven in stemming!

N.S.V.O.-sters bezoeken Carps garenfabrieken te Helmond

Op Donderdagmiddag, 23 Augustus, vertrok een groot gezelschap kameraadskes der N.S.V.O. uit Eindhoven naar Helmond voor een bezoek aan Carps Garenfabrieken.

Dr. Zahn, directeur der garenfabrieken begroette de bezoekers,

waarna een rondgang werd gemaakt door het gebouwencomplex en den bezoekers op beknopte doch duidelijke wijze het proces van de vervaardiging van het onontbeerlijke product werd uiteengezet.

Het vervaardigen der kunstzijdegarens werd in alle onderdeelen met groote belangstelling gevolgd. In dit bedrijf, waar ongeveer 800 menschen werkzaam zijn, worden belangrijke sociale verbeteringen aangebracht. Een in aanbouw zijnd ontspanningsgebouw, tevens de mededeeling der directie, dat dit jaar het personeel een extra vacantiemitteel is aan-

geboden, getuigt van den nieuwen geest.

Aan het einde van den rondgang kreeg ieder kameraadske een assortiment zijde-garen, een zeer welkome attentie, die natuurlijk gaarne werd aanvaard.

Na een woord van dank en de aanbidding van een N.S.V.O.-tafelvlaggetje met embleem aan den directeur, werd de terugtocht naar Eindhoven aanvaard.

Het verdient zeer zeker navolging voor andere plaatsen in welker nabijheid fabrieken zijn, een dergelijke leerzame excursie te ondernemen.

Aalsmeer — Op 10 en 11 September j.l. hield de groep Aalsmeer der N.S.V.O. een zeer geslaagde jaarmarkt in café „De Drie Kolommen”.

Allerlei nuttige handwerken waren er door de kameraadskes vervaardigd en werden snel verkocht.

De opening van de jaarmarkt kreeg een extra feestelijk karakter door de aanwezigheid van mevr. Mussert en den burgemeester van Aalsmeer. De komst van mevr. Mussert was een volkomen verrassing.

Op den sluitingsavond was de geheele Aalsmeersche W.A. aanwezig en deze deed de opbrengst, welke toch al zeer goed was, nog aanzienlijk stijgen.

Men zou bijna vergeten, dat dit alles het werk is van een kleine buitengroep en dit is misschien slechts te begrijpen, als men weet, hoe uitstekend de samenwerking in Aalsmeer is, en in de N.S.V.O. zelf, en tusschen N.S.V.O. enerzijds en P.O. en W.A. anderzijds.

Een goed voorbeeld ter navolging in andere dorpen en steden!

Hengelo — Op 26 Augustus hield Hengelo zijn eersten propaganda-avond der N.S.V.O. sinds de oprichting daarvan. De kringleidster, kam.ske Beumer, heette allen hartelijk welkom. Volgens haar meening was een propaganda-rede volkomen overbodig, daar wij toch mogen aannemen, dat er nu zeker géén vrouw uit de Beweging nog buiten de rijen der N.S.V.O. zal staan! Zij verwachtte, dat, mocht zij zich vergist hebben, zij de zaal niet zouden hebben verlaten alvorens zich te hebben opgegeven als lid. Immers, nu onze mannen, verloofden, vaders en broeders aan het groote Europeesche front strijden, nu vormen de vrouwen voor het belangrijkste deel het thuisfront! Wij vrouwen, hier aanwezig, wij kennen onzen plicht en wij doen dien.

Hierna was het woord aan kam. Reeser. Hij schilderde het nationaal-socialisme als ons ideaal, waarvoor wij fier en trots moeten uitkomen. Aan de manier waarop wij zeggen: „ik ben nationaal-socialist”, moet de buitenstaander zien en hooren welk een groot geluk wij daarmee bezitten, en hoe wij het dan ook spontaan overal uitdragen opdat een ieder aan dat geluk kan deel hebben. Ons onverwoestbaar vertrouwen moet tenslotte de nu nog afwijzend naast ons levenden de oogen openen en in onze rijen doen treden. Ons hart wijst ons den rechten weg, méér dan ons verstand, en met het hart zullen wij onze tegenstanders nader kunnen komen.

Kam. Melchert Schuurman leidde op de hem zoo eigen wijze den zang en daverend vulden de mooie liederen de zaal.

Tenslotte werd nog de film der Beweging vertoond welke met groote aandacht werd gevolgd. Eens te meer was men er zich van bewust op te trekken achter onzen Leider.

Deze zeer geslaagde avond, waar P.O.-, W.A.- en N.J.S.-leden, alsmede vele kameraadskes uit de omliggende plaatsen tegenwoordig waren, zal worden gevolgd door een bijeenkomst alleen voor de vrouwen, waar kam. Reeser een onderwerp zal behandelen, dat in het bijzonder van groot belang is voor de vrouwen der N.S.V.O.

N.S.V.O.-sters als gij een nieuw N.S.V.O.-lid maakt, maakt dan meteen een nieuwe abonnee, des te eerder kunnen wij ons blad uitbreiden!

Kerkrade.

EEN WELKOM NAKOMERTJE

Aan den voorjaarsmarsch op 13 Juli j.l. gehouden, nam ook een flinke groep uit den zelfstandigen kring Kerkrade der N.S.V.O. deel en wel een groep van 18 in los verband en een van 21 in groepsverband. De groep is zonder uitvallers aan het eindpunt aangekomen, waardoor de groepsmedaille gewonnen werd. Door een vergissing ging de beker echter aan groep Heerlen.

Later is de fout hersteld en kreeg de groep Kerkrade den eersten prijs-N.S.V.O. toegekend.

Op deze manier is de fraaie zilveren beker eerst op 3 September in rechtmatig bezit gekomen!

Rotterdam. — Op 27 Augustus hield district 23 (afd. Schiedam) een vergadering voor de leden van de N.S.V.O. en de vrouwelijke leden van de N.S.B.

De kringleidster heette de aanwezigen welkom.

Kam.ske Sprokop de districtsbeheerdster, gaf den vrouwen eenig inzicht over den arbeid, welke verricht moet worden. Zij drong er op aan, dat alle vrouwelijke leden van de N.S.B. leden van de N.S.V.O. zouden worden. Leden, welke zes maanden voor de N.S.V.O. gewerkt hebben, kunnen na gebleken geschiktheid haar „werkerskaart” verkrijgen en in de werkerskern worden opgenomen.

Medegedeeld werd dat er in de eerste week van October te Rotterdam een jaarmarkt gehouden zal worden, waar tevens de handwerken vervaardigd door de N.S.V.O.-leden van Schiedam, tentoongesteld en verkocht worden. De opbrengst is bestemd voor de Sociale Zorg.

Te Rotterdam zullen er in den vervolge om de 14 dagen kameraadschapsavonden worden gehouden.

Van de gelegenheid voor de belangstellenden om zich te laten inschrijven voor de N.S.V.O. werd een goed gebruik gemaakt.

Een dergelijke bijeenkomst verdient zeker navolging, daar velen dan een duidelijke uiteenzetting van de werkwijze der N.S.V.O. een goed inzicht krijgen in hetgeen de N.S.V.O. is, wil en doet.

Schagen — De N.S.V.O.-sters uit Schagen kwamen bijeen op 3 September. Het woord werd gevoerd door de kringleidster, die den kameraadskes opwekte vooral nu niet te versagen, ondanks vele moeilijkheden, en door kam.ske Augmayer, die doel en streven der N.S.V.O. uiteenzette, dit in het bijzonder voor de belangstellenden.

De N.S.V.O. dient een sterke peiler in de N.S.B. te zijn, waarin de vrouwen een dubbele taak hebben, namelijk naast het werk voor de Beweging het werk, geheel in overeenstemming met aard en aanleg van de vrouw.

Bij de leden der N.S.V.O. zij één doel voorop gesteld: elkander helpen elkaar met raad en daad bijstand verlenen.

Na het zingen van het 6e couplet van het Wilhelmus en een driewerf Hou Zee voor den Leider, werd de goed geslaagde bijeenkomst besloten.

Texel — Op 27 Augustus vergaderde de N.S.V.O.-Texel.

Alhoewel de landelijk leidster met gezin juist haar vacantie op Texel doorbracht was zij toch direct bereid dezen avond voor de kameraadskes op Texel te spreken.

De avond werd geopend met het zingen van het „Vrouwenlied” waarna de groepsleidster, kam.ske Droog-Henneveld een woord van opwekking sprak en er op wees, dat er veel werk in de N.S.V.O. ligt te wachten. Het is wel dapper om met een insigne op te loopen, doch in daden moeten wij laten zien wat nationaal-socialisme is. Het fundament is gelegd; wij moeten verder bouwen.

De landelijk leidster wees er in haar rede o.a. op, dat de taak der N.S.V.O. in hoofdzaak in de gezinszorg ligt; in het bijzonder thans zorg voor moeders is, wier zonen en mannen in N.S.K.K., 44 en Vrijwiligerscorps zijn. „Wij moeten iets kunnen geven van ons makkelijk leventje in dienst van onze kam.skes die het moeilijk hebben.

De N.S.V.O. bindt. Wat ons bindt is ons volk, onze taal, onze toekomst, ons ideaal; daarvoor hebben wij ons ingezet. Helpt mede te arbeiden aan dit grootsche doel in de N.S.V.O. Er moet verbetering komen in de

Vervolg pag. 8.

F. C. LEBBING

AMSTERDAM

Prinsengracht 807

TELEFOON 41253

DELICATESSEN

De taak van heden is taak van morgen voor onze jeugd

KADER VOOR DEN NATIONALEN JEUGDSTORM

Wie wel eens een bijeenkomst, een installatie, een marsch van den Jeugdstorm heeft bijgewoond, heeft gezien hoe groot de belangstelling van de jeugd is voor de verrichtingen van den Jeugdstorm; hoe haar oogen schitteren en het verlangen verraden mee te mogen doen met die frissche, vroolijke gezonde jongens en meisjes.

Ja, de Jeugdstorm heeft de harten veroverd van vele Nederlandsche jongens en meisjes. Instinctief wordt door hen gevoeld, dat de Jeugdstorm goed moet zijn, in weerwil van de verhalen, die zij vaak dagelijks te slikken krijgen over die „nazi-jeugd”.

Het is prachtig om te zien, hoe zich overal groepjes jongeren vormen, die op hun manier „jeugdstormpje” spelen, en wij, nationaal-socialisten, verheugen ons steeds weer, wanneer wij zien, hoe de nieuwe geest, onmerkbaar en daardoor des te heviger en in weerwil van alle pogingen van niet begrijpen willende ouderen, vat krijgt op de Nederlandsche jeugd.

Wij, nationaal-socialisten, verheugen ons wanneer wij dit zien, omdat wij hier de tastbare resultaten van onzen strijd voor een nieuw Nederlandsch Volk voor oogen hebben. Wij zien dat onze strijd niet tevergeefs is, dat er inderdaad, tegen alle verdrukking en misleiding in een nieuw Volk aan het groeien is; een Volk, dat weer werkelijk een Volk zal zijn.

Heeft de Hoofdstormer en Plaatsvervangend Leider op een bijeenkomst van den Jeugdstorm niet gezegd: „De kinderen van vandaag zullen eens het Volk zijn, en door óns gericht worden als een lotsgemeenschap, waar werkelijkheid zal zijn: „Een voor allen, allen voor èèn”?

Begrijpen wij dan ook, welk een grootsche taak wij hebben, in het bijzonder ten opzichte van de Nederlandsche Jeugd, het Volk van morgen.

Maar om dat Volk van morgen te vormen, om de jeugd te richten zijn leiders, veel leiders noodig. Op het oogenblik is de toestand in den Jeugdstorm zoodanig, dat de toename van kader geen gelijken tred houdt met de toename van nieuwe leden.

Nu is 't plicht van de vrouw

Zoo breekt dan de nieuwe gedachte zich baan. . .
Nu is 't tijd om de hand aan den ploeg te slaan.
Nu een deel van ons volk tenslotte is ontwaakt,
De éénheid van 't land zich ten doel heeft gemaakt,
Nu is 't plicht van de vrouw, dat zij staat naast den man.
Dat zij helpt en hem steunt bij zijn taak waar zij kan.

Geen tijd? Veel te doen? — Zoek die uitvluchten niet!
Gij neemt nog zooveel van wat 't leven U biedt!
Daar is wel een uurtje, daar blijft wel wat tijd,
Die niet aan de kind'ren of 't huis is gewijd.
Nu is 't plicht van de vrouw, dat ook zij is de tolk
Van dien roep om herstel van haar land en haar volk.

En gij dan, gij vrouwen, die eenzaam daar leeft;
Deelt mee in de vreugd, die saamhoorigheid geeft!
Schenkt ons Uw bezieling, Uw werklust, Uw kracht,
Als kostbaren schat, die daar sluimerend wacht.
Nu is 't plicht van de vrouw, door haar woord, door haar daad,
Dat zij bouwt aan het huis van den komenden Staat.

G. E. MONSEES — VAN DER VEEN.

De Jeugdstorm mag echter, koste wat het kost, den vat dien hij heeft op de Nederlandsche jeugd niet verliezen. Integendeel: wij moeten de jeugd steeds nader tot den Jeugdstorm

brengeu en dit kan alleen, wanneer de Jeugdstorm zélf steeds beter geleid en gericht wordt.

Daarom is voor den Jeugdstorm de eisch van het oogenblik: K a d e r.

(Foto: Fotodienst N.S.B.)

Onze stormsters, met de frissche helblauwe blouses, moeten wel de harten aller Nederlanders veroveren.

Oplossing puzzle:

De oplossing der naamkaartjes-puzzle luidt:

Alblasserdam;
Leidschendam;
Pietersburen;
Hindeloopen;
Ederveen;
Noord-Scharwoude;
Appingedam;
Aarlanderveen;
Neerlangbroek;
Delfstrahuizen;
Engelen;
Nieuwersluis;
Rockanje;
IJsselstein;
Nederhemert.

De eerste letters dezer plaatsnamen — verticaal gelezen — geven den plaatsnaam: **Alphen aan den Rijn**.

De prijswinnaressen van deze puzzle, evenals die uit no. 23 worden in het eerstvolgende nummer bekend gemaakt.

Onze puzzle-rubriek valt dit maal uit, maar in ons volgend nummer volgt weer een extra mooie puzzle!

Nieuwe uitgaven:

De uitgeverij „Hamer”, Den Haag komt met een boekje „Nederland in gevaar” van de hand van K. W. Boekholt. Het is een met duidelijke teekeningen verlichte documentatie over het bevolkingsvraagstuk. Een overduidelijk bewijs hoe het Neo-Malthusianisme de dood beteekent voor ieder volk.

„Zelf innaken”, een met mooie foto's voorzien boekje, dat nuttige wenken geeft bij het innaken van groenten, vruchten, enz., en 't bereiden van jam. Uitgave: N.V. Uitg. Mij. Kosmos, Amsterdam.

„Rauw innaken”, een van een sappigen omslag voorzien boekje van Ellen Carlsen, bewerkt naar het Deensch door M. C. Wallis de Vries-Wijt. Velerlei recepten en nuttige wenken: aardige teekeningen. Rauw innaken vereischt geen vuur en slechts weinig suiker. In dezen tijd een nuttig boekje. Uitgave: N.V. Uitg. Mij. Kosmos, Amsterdam.

„U mensendiekt nog niet?” door Mia Bruyn-Ouwehand, leerares in de lichamelijke opvoeding, is een keurig uitgevoerde handleiding voor lichaamscultuur, voorzien van mooie foto's.

Uitgave: C. A. J. van Dishoeck, Bussum.

OUDSTE ADRES VOOR MEUBELEN
N.V.

JAN SPIERDIJK

Groote Markt 20 (Hoek Luth. Burgwal)
TELEFOON 116520 — DEN HAAG

Vervolg N.S.V.O.-nieuws van pag. 6:

arbeidstoestanden op de groote fabrieken, in de confectie-ateliers.

Duizenden vrouwen zijn afgejakkerd en bezitten niet voldoende gezondheid voor het moederschap. Ook die vrouwen hebben ontspanning nodig, zooals gymnastiek, zwemmen, enz. Vrouwen die rust nodig hebben worden naar Duitschland gestuurd, maar uit dankbaarheid moeten wij ook onze Noordzee-stranden openzetten voor Duitse moeders die rust behoeven.

Werk is er voor de N.S.V.O. meer dan voldoende. Aarzelt niet langer doch helpt daadwerkelijk mee!”

Een pop, gekleed in de uniform van den Nationalen Jeugdstorm werd verloot en bracht f 25.— ten bate van de Sociale Zorg op.

De goed bezochte vergadering werd besloten met het 6e couplet van het Wilhelmus.

Woerden. — Op 11 September bezocht de groep Woerden de jaarbeurs te Utrecht.

Reeds vanaf het begin was de

goede stemming aanwezig, die op de heenreis naar de Domstad zelfs niet gestoord werd, toen enkele kameradskes in plaats van in den prachtigen Diesel in een benauwd den goederenwagon werden gestopt!

Op de jaarbeurs werden die afdelingen bezocht, welke voor de vrouw het meest van belang waren; o.a. had die der levensmiddelen met de vele vervangingsmaterialen aller aandacht.

Met groote voldoening kon men vaststellen dat er op veel gebied weer meer rekening gehouden wordt met de groote waarde van het handwerk. Zoo vielen o.a. prachtig hand-smeedwerk en vele handbeschilderde sier- en wapentegels te bewonderen.

Natuurlijk werden de nationaal-socialistische afdelingen niet vergeten; de grootsche propaganda voor het Agrarisch Front maakte een machtigen indruk.

De groepsleidster toonde zich een goede moeder over haar talrijk kroost, want ondanks de geweldige drukte konden allen, gezamenlijk, de terugreis aanvaarden.

Het was een aangename maar bovenal leerzame dag!

MEER RUIMTE!

Ons blad behoeft noodzakelijke uitbreiding. Niet alleen, dat wij daardoor meer rubrieken brengen kunnen — zooals een vaste huishoudelijke rubriek, kinderrubriek, ontspanningslectuur, enz. enz. — ook de N.S.V.O. zal daardoor meer ruimte voor haar berichten kunnen bekomen. Voor uitbreiding van ons blad hebben wij niet alleen een grootere hoeveelheid papier nodig, maar ook

A B O N N E E S

Daarom, N.S.V.O.-sters, helpt ons aan abonnees dan kunnen wij U meer bieden! Meer foto's, meer nieuws, meer ontspanning! Werft daarom vandaag nog minstens één abonnee en geeft deze op aan de administratie „De Nationaal-Socialistische Vrouw”, Postbus 832, Rotterdam, giro 207915 ten name van „Volk en Vaderland”, Rotterdam.

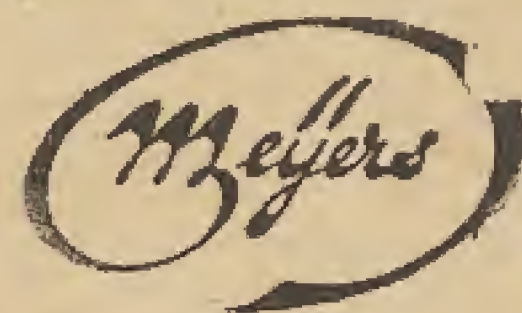
Aan den slag, kameraadskes!

Draag
Coppers'
corsets

Even goed als altijd!

Den Haag • Scheveningen • Rotterdam
Arnhem • Leiden • Groningen
• Delft • Dordrecht

Nog steeds, ondanks herhaald verzoek komt het voor, dat stukken bestemd voor de redactie aan de administratie, en omgekeerd, worden gericht. Dit brengt vertraging met zich mede, waardoor heel dikwijls een bepaald bericht niet meer in het eerstvolgende nummer kan worden opgenomen. Ziet dus toe, dat stukken, bestemd voor de redactie, regelrecht aan deze worden toegezonden. Hetzelfde geldt voor de administratie.

heeft alles

voor Uw baby

Leiden — Haarlemmerstraat 96—100

SALON-, HUIS- EN
SLAAPKAMERS